

Chúng ta đang ở trong tuần thánh, khi niềm vui của chúng ta khi nhìn Chúa Cứu Thế gánh chịu vì nhân loại và cũng sắp mừng ngày Chúa phục sinh nên Câu Chuyện Gia Đình hôm nay xin trình bày tiếp bà Ma-ri Ma-đô-len, một nhân vật đặc biệt trong ngày Phục Sinh đầu tiên.

Ma-ri Ma-đô-len là người đầu tiên gặp Chúa Phục Sinh

Trong tất cả các môn đệ của Chúa Giê-xu, bà Ma-ri Ma-đô-len được vinh dự là người đầu tiên gặp Chúa Giê-xu tại chỗ chết sống lại. Đây là đặc ân thật xứng đáng cho người kính yêu Chúa, trung tín hầu với Chúa và theo Chúa trên đường khổ nạn cho đến cuối cùng. Một tác giả nói viết: “Khi Chúa Giê-xu chịu đóng đinh vì tội của nhân loại, Ma-ri Ma-đô-len là người cuối cùng đứng bên chân thập tự, ba ngày sau, bà là người đầu tiên đến thăm mộ Chúa, vì thế bà cũng là người đầu tiên gặp Chúa Phục Sinh. Ma-ri Ma-đô-len được chọn khi bị ném xuống nhốt trong lỗ huyệt loài người, là nơi từng có đặc tin Cứu độ, đó là sự sống của Chúa Giê-xu tại chỗ chết sống lại. Đây là vinh dự lớn lao Chúa dành cho bà.”

Chúa Giê-xu chịu đóng đinh trên thập giá vì tội của nhân loại, người ta chôn Chúa vào chiếu thổ sáu, tức là bắt đầu ngày Sa-bát. Theo luật Do Thái giáo, không ai được làm gì trong ngày Sa-bát, vì thế bà Ma-đô-len không thể đi thăm mộ Chúa. Ngày thứ nhất trong tuần sau đó bà thức dậy thật sớm và cùng với vài người bạn đi thăm mộ với sự kính yêu. Kinh Thánh ghi: “Khi trở về còn một mình, Ma-ri Ma-đô-len tìm mộ.” Khi đến nơi, thấy tảng đá lăn đi rồi, Ma-ri đi tìm Phi-e-rơ và Giăng và nói cách lo lắng: “Người ta đã dời xác Chúa đi rồi, không biết đi đâu.” Hai môn đệ đi với Ma-ri đến mộ, bước vào xem và thấy đúng như vậy, xác Chúa Giê-xu không còn đó, hai người bèn trở về. Nhưng người đến mộ Chúa đầu tiên thật ra không phải là Ma-ri thì không. Tuy nhiên Chúa bắt chôn đến hôm nay bà mới được thăm mộ Chúa. Bà trông mong được tìm thấy xác Chúa để đem cho Ngài nhưng bây giờ xác Chúa không còn đó! Quá buồn và thất vọng, bà không muốn ra về.

Khi Chúa Giê-xu chịu khổ nạn, Ma-ri Ma-đô-len đi theo Chúa suốt chặng đường khổ nạn. Khi Chúa bị đóng đinh trên cây thập tự, bà có mặt tại đó và khi người ta chôn Chúa, bà cũng đi theo để biết chôn Ngài ở đâu. Bà Ma-đô-len rất đau buồn khi chứng kiến tất cả những điều đó. Bây giờ điều duy nhất bà có thể làm để bày tỏ lòng biết ơn và Sự kính yêu là tìm thấy xác Chúa để đem cho Ngài, nhưng cũng không làm được điều bà mong muốn. Chúa chỉ còn là một cái xác mà bà không được nhìn thấy, không được đến gần! Lòng bà Ma-đô-len tan nát vì đau buồn và thất vọng.

Kinh Thánh ghi: “Hai môn đồ trở về nhà mình, song Ma-ri đứng bên ngoài, gõ cửa mà khóc. Người kia và bà khóc và bà cúi xuống dòm trong cửa” (Giăng 20:10-11). Hành động của Ma-đô-len nói lên tình yêu sâu đậm bà dành cho Chúa. Ma-đô-len nghĩ bà đã mất tất cả. Chúa đã chết, bà muốn tìm thu thập lại cho xác Ngài nhưng xác Chúa đã bị ai đó đem đi mất, bà không còn nhìn thấy nữa! Được Chúa Trở lại nhìn thấy tim lòng của Ma-đô-len và cảm thông trước nỗi tuyệt vọng của bà nên Ngài đã ban thưởng cho bà, bà được gặp thiên sứ và sau đó, được đi đến với chính Chúa Phục Sinh. Thật là một đức ân vô cùng lớn lao. Khi các thiên sứ hỏi: “Bà ơi, sao bà khóc?” Vì đang buồn, đang khóc nên dù thấy thiên sứ và được thiên sứ hỏi, Ma-đô-len không hiểu gì cũng không ngạc nhiên hay vui mừng, bà trở lại một cách bình thường, tự nhiên như là trước khi mất người, bà cũng thành thật nói lên nỗi đau của mình. Bà nói: “Vì người ta đã đi Chúa tôi đi, không biết để Ngài ở đâu.” Câu trả lời của Ma-ri hàm ý rằng: “Tôi khóc vì tôi đến đây thăm mộ Chúa mà không được thấy Ngài, người ta đã đem xác Chúa tôi đi mất, bây giờ không biết tìm đâu!” Ma-ri Ma-đô-len không tin Chúa nữa rồi hay theo Chúa xa xa, bà kính yêu Chúa với cả tấm lòng và tìm mọi cách để phục sự Ngài. Câu trả lời của Ma-ri cũng nói lên tình cảm sâu đậm bà dành cho Chúa Giê-xu. Bà gọi Ngài là ‘Chúa tôi’, hàm ý Chúa Giê-xu là của riêng bà, là Chúa của cuộc đời bà. Ngài là Đấng ban ơn cho bà quá nhiều, cũng là Đấng bà kính yêu và hầu viếng.

Sau khi chia sẻ với cửa mình với thiên sứ qua câu nói: Tôi khóc “vì người ta đã đi Chúa tôi đi, không biết để Ngài ở đâu,” Ma-ri quay ra thì gặp ngay Chúa Giê-xu nhưng bà không nhìn ra Chúa, người bà đang tìm kiếm. Chúa Giê-xu cũng hỏi Ma-ri: “Hỡi đàn bà kia, sao người khóc? Người tìm ai?” Kinh Thánh ghi rằng Ma-ri tưởng rằng đó là người làm việc nên nói: “Thưa ông, nếu ông là người đã đem Chúa Giê-xu đi nơi khác, xin cho tôi biết ông để Ngài ở đâu để tôi đến mà lấy” (Giăng 20:15).

Tâm trí Ma-ri lúc đó tràn ngập Chúa Giê-xu, bà chỉ nghĩ đến Chúa và chỉ mình Chúa mà thôi, vì thế bà nghĩ tất cả mọi người khác cũng như bà, cũng biết là Chúa Giê-xu được chôn trong ngôi mộ này nhưng xác Ngài đã bị người nào đó đem đi mất rồi. Dù tưởng người nói với bà là người làm việc, bà nghĩ ông này cũng biết Chúa Giê-xu được chôn tại đây mấy ngày trước và bây giờ xác Ngài đã biến mất. Không nhưng nghĩ như thế, trong trí bà còn lóe lên một hy vọng: biết đâu người này đã đi xác Chúa đi, vì vậy biết xác Chúa ở đâu, và có thể chờ cho bà đến lấy. Mọi quan tâm lớn nhất của Ma-ri lúc đó là Chúa Giê-xu và bà nghĩ mọi người khác cũng đang quan tâm đến Ngài và biết rõ về Ngài. Bà quên rằng là một phụ nữ yếu đuối, không quen hành, tiến bước trong tay, làm sao bà có thể đi lấy xác Chúa Giê-xu được.

Chính lúc đó Chúa gọi: “Ma-ri!” Chỉ một tiếng người nghe như Ma-ri như n ra ngay gì nói quen thuộc đầy yêu thương của Chúa, tiếng gọi đó đã đem đến tim lòng tan nát của bà. Ma-đô-len như tỉnh lại, ngay tức khắc bà kêu lên: “Ra-bu-ni!” nghĩa là thưa thưa. Bất ngờ được gặp lại với Thưa yêu quý, với Thưa đã chết mà xác cũng đã mất bây giờ đang đứng trước mặt bà, gọi đến chính tên bà. Thật không còn nỗi sung sướng nào có thể so sánh được. Tuyệt vọng

bà ng bi n thành hy v ng, đau bu n bi n thành ni m vui l n. V Th y yêu đ u c a bà đã s ng l i, bà li n s p mình xu ng đ t đ tôn th Ngài.

Ma-ri Ma-đô-len là ng i đ u tiên loan báo tin m ng Chúa Ph c Sinh

Sau đó, Chúa Giê-xu ban truy n cho Ma-đô-len m t công tác vô cùng quan tr ng và vinh đ : bà đ c làm ng i đ u tiên đi rao truy n tin m ng Chúa đã s ng l i, là tin m ng l n cho muôn dân, trong m i th i đ i. Chúa nói v i bà: “Hãy đi, đ n cùng anh em ta, nói r ng ta lên cùng Cha ta và Cha các ng i, cùng Đ c Chúa Tr i ta và Đ c Chúa Tr i các ng i” (Giăng 20:17b). Sau khi g p Chúa và nghe Chúa g i chính tên mình, n c m t c a Ma-ri đã bi t thành n c i t i sáng, n i bu n đau th t v ng đã nh ng ch cho lòng hăng hái, ph n kh i. V i lòng vui m ng ph n kh i đó, có l bà đã h t s c ch y th t nhanh vào thành Giê-ru-sa-lem đ báo cho các môn đ c a Chúa bi t tin vui r ng Chúa đã s ng l i. Không nh ng báo tin cho các môn đ c a Chúa, vì lòng ng p tràn tin m ng v Th y kính yêu c a mình đã s ng l i, có l Ma-ri Ma-đô-len cũng báo tin vui này cho t t c m i ng i bà g p trên đ ng.

Qua nh ng chi ti t Kinh Thánh ghi v bà Ma-ri Ma-đô-len, chúng ta ghi nh n nh ng đ u sau:

1. Bà Ma-đô-len s ng đ i i s c m nh c a t i tẩm và ma qu , bà đ n v i Chúa Giê-xu và đ c Ngài gi i c u, t đó bà tr n nên m t ng i m i, s ng cu c đ i có m c đích. Ngày nay n u ph i s ng trong b nh t t, kh đau, b t h nh vì quy n l c c a ma qu và t i tẩm, chúng ta hãy đ n v i Chúa C u Th . Ngài là Con Đ ng C u R i, là Chân Lý và S S ng. Ngài s ch a lành chúng ta, gi i c u và ban cho chúng ta đ i s ng m i, tràn đ y ni m vui và ý nghĩa.

2. Sau khi đ c ch a lành, Ma-ri Ma-đô-len tr n nên môn đ c a Chúa Giê-xu. Bi t n Chúa, bà đi theo Chúa, t n tâm trung tín h u v i c Ngài. Bà l y đ u mình có đ h u v i c Ngài. Cùng v i các n môn đ khác, bà giúp Chúa v ph n v t ch t. Ngay c khi Chúa n m trong m bà cũng tìm m i cách đ ph c s Ngài. Ngày nay Chúa cũng đã gi i c u, ch a lành và ban nhi u n ph c cho cu c đ i chúng ta nh ng có l chúng ta quên n Chúa nên ch a h t lòng kính yêu Chúa và h u v i c Ngài. Chúa đã hy sinh m ng s ng Ngài đ ban cho chúng ta n tha th , n c u r i và s s ng đ i đ i. Chúa cũng ban cho chúng ta nh ng n lành khác v m t tâm linh và v t ch t trong đ i này. Xin Chúa giúp chúng bi t n Chúa nh Ma-ri Ma-đô-len ngày x a, s n sàng dâng nh ng đ u chúng ta có đ h u v i c Chúa và làm r ng Danh Ngài.

3. Chúa đã ban thối cho bà Ma-đô-len bằng cách cho bà được vinh dự là người đầu tiên gặp Chúa Phêc Sinh, được trò chuyện với Ngài. Chúa cũng ban cho bà được ân là người đầu tiên nhận sự mông ơn từ Chúa, đi rao báo tin mừng Chúa sống lại. Dù Ma-ri Ma-đô-len chỉ là một phụ nữ tầm thường, yếu đuối, trong xã hội thời nam khinh nữ, nhưng bà được Chúa Giê-xu ban cho được ân lao và trao phó trách nhiệm quan trọng. Nếu ngày xưa Chúa không quên Ma-ri Ma-đô-len thì ngày nay Chúa cũng không quên chúng ta. Nếu chúng ta kính yêu Chúa và sẵn sàng hy sinh vì Ngài trong khi đang cưu mang mình, Chúa sẽ dùng chúng ta trong công việc Nhà Chúa và giao thác cho chúng ta những công tác thích hợp.

Chúng ta thờ phượng Chúa rất nhiều, Ngài đã hy sinh cho chúng ta nên tha thứ và sẵn lòng dể dãi. Nếu chúng ta dâng đời sống cho Chúa hàng ngày, Ngài sẽ đi bên cạnh, điều khiển chúng ta trên đường đời đầy cám dỗ và khó khăn này.

Minh Nguyên

Chàng Trẻ Phát Thanh Tin Lành